

Desuden bør Skibsføreren besørge Lodsartøjet til Lodsstationen eller betale Godtgjørelse efter Overenskomst.

De her givne Bestemmelser ere ligeledes anvendelige, naar Lodsningen betales efter Overenskomst, medmindre Andet er aftalt mellem Parterne.

Paa fremnede Steder bør vedkommende Konsul søge at forhjælpe de bortførte Lodser og Folk til deres Ret.

§ 37.

Naar der fra et Skib gjøres Signal efter Lods, men Skibsføreren, efter at Lodsen er gaaet Skibet imøde eller har indfundet sig ved samme, ikke vil gjøre Brug af ham, skal Skibsføreren betale den udkaldte Lods dobbelt saa meget, som Lodsens Landsætningspenge i det vedkommende Reglement ere bestemte til.

Kommer Lodsen først til Skibet, efter at det er antræt og Lodssignalet nedtaget, tilkommer der ham ikke nogen Betaling.

Naar Skibet ligger ved Land, og Lodsen efter Bestilling har indfundet sig ved samme for at udlodje det, men Skibsføreren ei vil gjøre Brug af ham, tilkommer der ham den i vedkommende Reglement herfor fastsatte Betaling.

§ 38.

Hvis et Skib under Udlodsningen formedelt Bindens Forandring bliver nødsaget til at søge tilbage til den Havn eller Ankerplads, hvorfra det er udgaaet, tilkommer der Lodsen kun Betaling for Udlodsningen, men ikke for Tilbagelodsningen.

Finder Lodsen det under Lodsningen nødvendigt midlertidig at søge Havn eller antræ, erlægges ingen Tillægsbetaling for den derved forøgede Lodsning.

Har Lodsen derimod med Skibsførerens Samtykke forladt Skibet, og Skipperen formedelt Bindens Forandring eller af andre Aarsager vil søge Ankerplads eller Havn, og han besaarlag gjør Signal efter Lods, da skal denne, om det endog er den samme Lods, for Indlodsningen have fuld Betaling.

§ 39.

Hviere Lodsbetaling end den i Laxten fastsatte maa en Lods ei fordrø eller modtage, undtagen i Tilfælde af Isgang, Storm eller saa haardt Veir, at Lodsen eller Lodserne maa sætte sig selv i Fare eller bruge mere end almindeligt Mandskab, eller Skibet er i synkefærdig Tilstand eller paa Grund af Tab af Anker eller Bestadigelse paa Skib og Gods er stedt i Fare for Forlis; thi da skal det være Lodsen eller Lodserne tilladt at tinge med Skibsføreren om Betalingen, men kunne de ikke blive enige om denne, skal Lodsen desuagtet af yderste Evne søge at bringe Skibet i Sikkerhed, og naar saadant er sket, da strax af Retten forlange udnævnt 2 kyndige og uwillige Mænd, som skulle undersøge Sagen og skjønne, hvad Skibsføreren bør betale for Lodsningen. Er nogen af Parterne misforuopiet med det afgivne Skjøn, afgjøres Sagen ved Rettergang.

Lavere Lodspenge end de i Laxterne fastsatte maa Lodsen ei modtage.

§ 40.

Lodsens Ret til Lodsbetaling bortfalder, naar der under Lodsningen tilspies Skibet Skade ved Paaseiling, Grundstøden m. m., medmindre Lodsen godtgjør Tilstedeværelsen af særlige Omstændigheder, der undskylder ham.